

Asiaa asumisesta - Helsingin vai Nurmijärven vetovoimaa?

■ Pääministeri Matti Vanhanen kertoi Helsingin Sanomissa ajatuksiaan hajakeskitetyistä puutarhakaupungeista. Ajatusten tueksi Helsingin Sanomat julkaisi myös Vanhasen ruutupaperipiirrustuksen mollukkoineen. Kun seuraavan päivän lehdessä "Vanhasen metropolivisio tyrmitään Helsingissä", on ehkä mahdollista lukea rivien välistä että nyt pyritään luomaan provokatiivista vastakkainasettelua maalaisten ja kaupunkilaisten välille.

Asuin itse Helsingin ydinkeskustassa lähes 20 vuotta. Nautin siitä että kaikki palvelut olivat kivenheiton päässä ja ystävät lähellä.

Mutta kun lähipuistossa hualaiset huusivat aamusta iltaan, bussit rämistelivät ikkunan ohi 15 minuutin välein ja alakerran ravintola sauhusi yhtenä aamuna ilmiliekeissä niin oma mittakin täyttyi. Kaverit kummastelivat suunnitelmaa maallemuutosta ja suosittelivat terapiaa jotta kaupunkilaismies ei vaihtaisi "viihtyisää keskustamiljöötä" maaseutuasumiseen. Nyt nuo kyseiset ystävät viihtyvät kylässä useimmin kun 55 m2 kaksio on taakse jäänyttä historiaa ja Nurmijärven kodin takapihalla on kiva grillata ja nauttia auringosta yhdessä.

Keskusta-asumisen hyvä puoli on toki se että julkinen liikenne pelaa. Autoa ei välttämättä tarvitse mikäli työ ei sitä edellytä. Monella kuitenkin edellyttää.

Yritäppä siinä sitten etsiä Töölöstä jonkinlaista lokosta johon se auto parkkeerata. Parkkipaikat ovat niin pieniruutuisia että lommot ovissa syvenevät kuukaudelta ja auton arvo laskee kohisten. Viimeisen kymmenen vuoden aikana Helsingin keskustassa autooni murtauduttiin kolme kertaa, kaksi kertaa

väännettiin antenni tai sivupeili irti ja kerran käveltiin konepellin kautta katon yli viimeistellen ti-hutyö takaluukun päällä pomp-pien. Kaupunkikanit mellestävät Töölönlahden puistossa ja syö-vät ne istutukset jotka on jätetty ilkevallalta rauhaan. Mikä siinä on sitten niin vetovoimaista?

Soininvaara argumentoi että asuntojen kalleus keskustassa osoittaa niiden olevan haluttuja joten asuntoja pitää rakentaa lisää. Varmasti pitää paikkansa että ydinkeskustaan on tunkua, mutta asumisen trendit tulevat ja menevät. Nyt seisoo jo paljon uudistuotantoa tyhjänä kun lapsiperheellä ei ole varaa maksaa n. 100 m2 asunnosta 700.000 euroa. Keskusta-asuntojen hinnat ovat karanneet täysin käsistä kun esimerkiksi Nurmijärvelä hinnat ovat vielä terveellisellä tasolla.

Monet haluavat elämänsä erilaista laatua. Tilaa, turvallisuuden tunnetta ja lähellä olevaa luontoa. Keskusta on kotipuolue. On erilaisia koteja. Pitää olla erilaisia koteja. Unelmoida pitää aina ja miettiä sitä missä erilaisten ihmisen on hyvä olla ja elää.

Itse lämmitän tänään saunan ja vilvoittelen omalla takapihalla syksyisiä puita ja luonnon hiljaisuutta ihastellen. En enää kaipaa viihtyisää ja pientä Töölön asuntoani. Arvot muuttuvat iän tai elämäntilanteen mukaan.

Hyvällä kaavoituksella ja joukkoliikennesuunnittelulla puutarhaunelmankin voi toteuttaa ilman että yksityisautoilu riistyy käsistä.

Kun on kerran kokenut punaisen tuvan ja perunamaan on vaikea enää ajatella asuvansa Helsingin humussa.

Yrjötapio Klivisaari